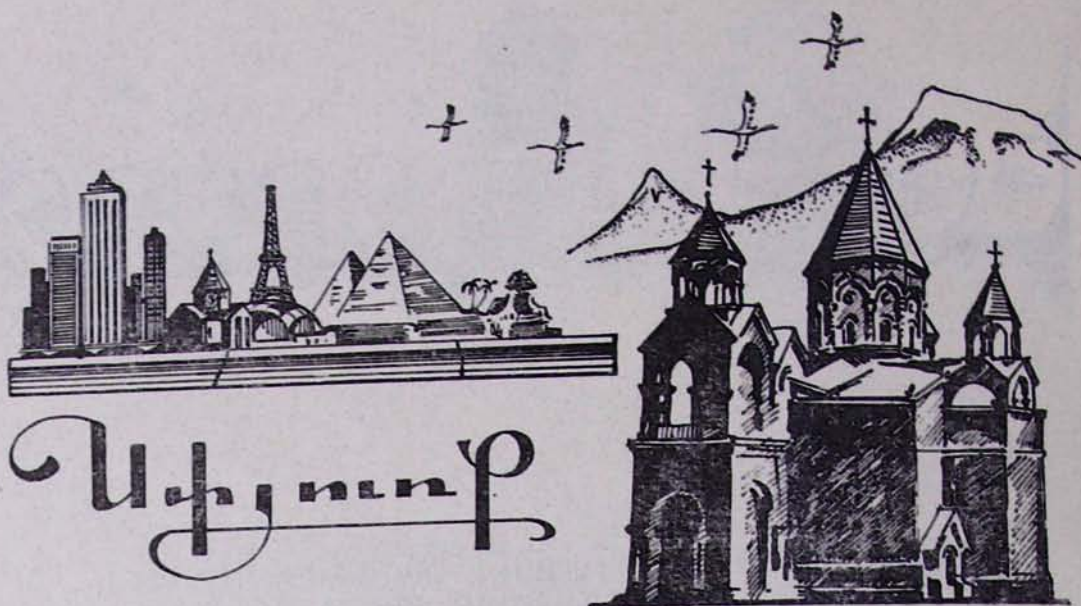

ԲԱՐԻ ԳԱԼՈՒՍՏ ՄԵՐ ԹԱՆԿԱԳԻՆ ՀԱՐԱԶԱՏՆԵՐԻՆ

Արտասահմանից հայերի Սովետական Հայաստան վերադառնալու մասին ՍՍՌՄ Ժողովրդական կոմիսարների սովետի որոշումը մեր բոլորի սրտերը լցնում է շատ մեծ ուրախությամբ: Անվերապահ խնդրությամբ ողջունում ենք այս նշանակալից ակտը: Ոչ մի ազնիվ հայ, բացի ցնծագին գնահատականից, ուրիշ վերաբերմունք չի կարող ունենալ այս որոշման հանդեպ:

Բռնությունների, կոտորածների և հայրենիքից վտարումների հետևանքով հայ ժողովրդի կեսը ցրված է երկրի երեսին, սակայն ոչ մի թշնամական ուժ չի կարողացել մեղցնել հայերի ազգային միասնության զգացումը, հանգցնել նրանց սերն ու կարոտը դեպի հայրենիքը և վերստին հայրենիքում հավաքվելու կեդրոնահան ձգտումն ու մտածումը: Գաղութահայության հայրենաբաղձ հայացքները Սովետական Հայաստան են ուղղված, ուր ապրում են և աշխատում իր արյունակից եղբայրները: Թափառական հայ բազմությունները մի անկարտելի տենչանք ունեն—օր առաջ թողնել օտար երկրները, ուր նրանք մաշում

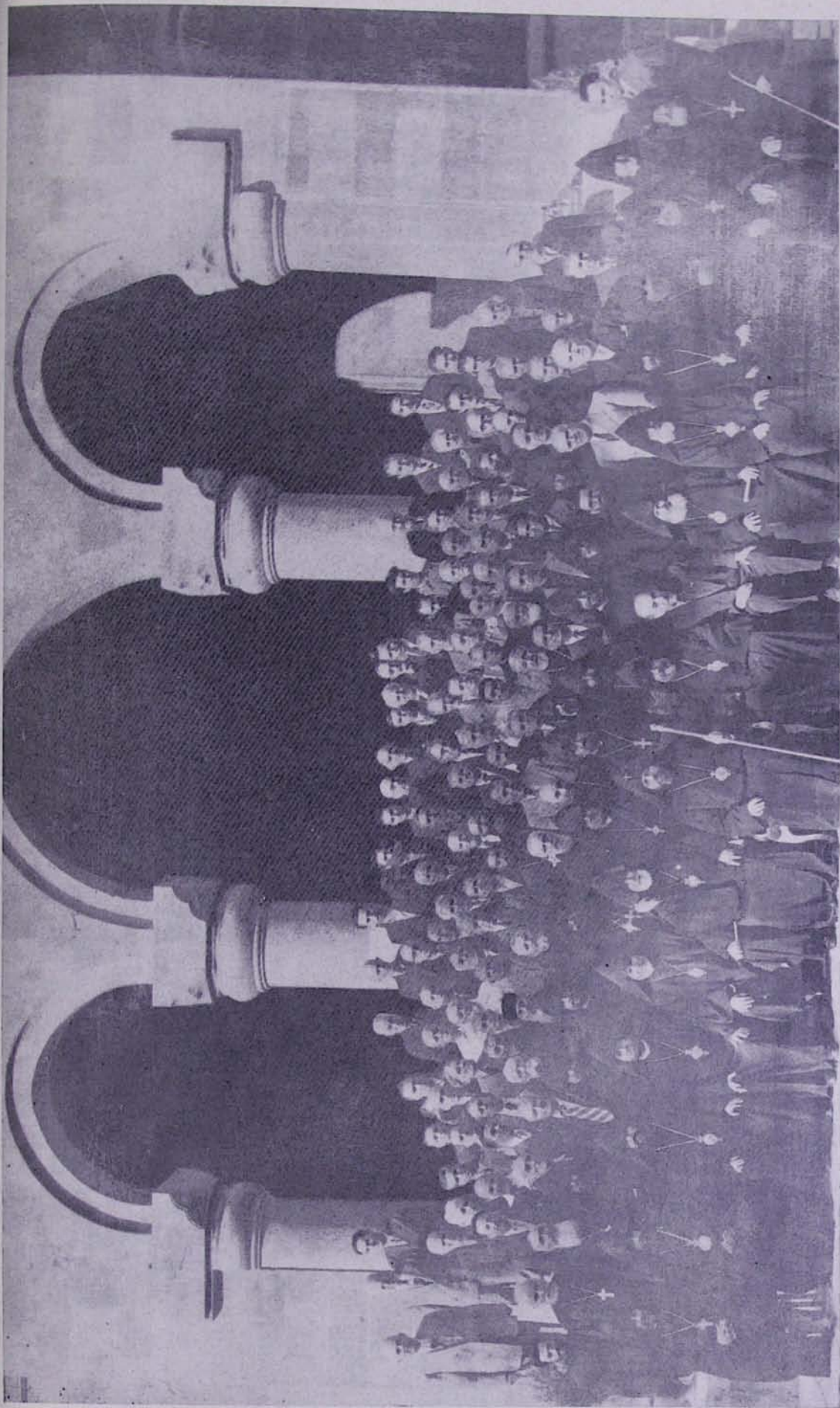
են իրենց կյանքը, և գալ հայրենիք, միանալ իրենց եղբայրներին, միասին աշխատել ու կառուցել, իմաստավորել իրենց և իրենց որդիների գոյությունը, վայելել իրենց վաստակը միահամուռ ջանքով ծաղկեցրած հայրենիքում:

Մեր վերադարձող եղբայրների սիրակարոտ զգացմունքներին մենք՝ Սովետական Հայաստանի հայերս, կդիմավորենք նույն եղբայրակարոտ զգացմունքներով: Դաժան ճակատագրով իրարից բաժանված քույրեր և եղբայրներ, որ կուվել ենք զանազան ճակատներում մեր թշնամիների դեմ, մեր ընդհանուր նպատակի համար հայրենիքի և ազատության, ազգային և մարդկային միևնույն իդեալների, այսօր երկու իրավատեր հարազատներ գրկաբաց փառվում ենք իրար ազատագրված հայերի տան մեջ:

Սրտագին բարի գալուստ մեր թանկագին հարազատներին:

Ա.ՎԵՏԻՔ ԻՍԱՀԱԿՅԱՆ

(«Սովետական Հայաստան», № 260, 1945 թ.)

ՎԵՐՆԱԿԱՆ ՀԱՅԿԱՆԵՐԸ ԵՎ ԱՎԵՍԻ ՍԱՆԱՏՈՐԻԸ ԲԻՏԵՐՈՒՄԻՆ ԱՅՈՒՅՈՒՆԻ ԵՎ ԵՏԵՐԱՌՈՅՈՒՆԻ ԿՈՓՈՂԻ
1955 թ. ՀԱՅԿԱՆԵՐԸ 8